

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας πατέρα και παππού

ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΤΑΖΗ
(από την Κυθρέα, 68 χρονών)

η τύχη του οποίου αγνοείτο από τον Αύγουστο του 1974, και τα οστά του οποίου ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο στην Κυθρέα και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο D.N.A. κηδεύουμε την Τρίτη 25/6/2013 από τον ιερό ναό Αποστόλου Μάρκου στον Αρχάγγελο η ώρα 5:00 μ.μ. και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Επικήδειο λόγο Πέτρος Καρεκλάς - δήμαρχος Κυθρέας

Οι τεθλιμμένοι:

Παιδιά: Γιώργος και Ελένη Πανταζή, Χρυσοστόμη Γιωρκή,
Αθηνά Δημητρίου, Ελένη - Χριστάκης Χριστοφή και εγγόνια

Παρακαλούμε όπως αντί στεφάνων γίνονται εισφορές για την εκκλησία και το Ταμείο Ευημερίας Κυθρεωτών.

Επικήδειος Δημάρχου Κυθρέας δρ. Πέτρου Μ. Καρεκλά

Βουβή και βαριά η ατμόσφαιρα για κάθε Κυθρεώτη και σήμερα που σύραμε τα βήματά μας σ' αυτό τον Ιερό Ναό του Αποστόλου Μάρκου για ν' αποχαιρετήσουμε επίσημα άλλον ένα εκλεκτό συντοπίτη μας, τον Ανδρέα Πανταζή, με τις τιμές που αρμόζουν και την τάξη της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Επιτέλους, μετά από 39 ολόκληρα χρόνια η επιστήμη κατέστησε δυνατή την ταυτοποίηση των οστών του κι' έτσι αποδόθηκε στους οικείους του για την πρόπουσα ταφή.

Ο Ανδρέας Πανταζής γεννήθηκε στην ενορία του Αγίου Γεωργίου Κυθρέας το 1906 και ήταν ο 4^{ος} από 5 αδέρφια. Οι γονείς του ήταν αγρότες και ζούσαν από τις γεωργικές εργασίες. Σε ηλικία 15 χρόνων ο Ανδρέας πήγε υπάλληλος σε υφασματοπωλείο στη Λάρνακα και εκεί έμαθε το εμπόριο. Μετά από λίγα χρόνια έφυγε για την Αμερική για μια καλύτερη ζωή, όπου βρισκόταν ήδη και ο φίλος και γείτονάς του Νικόλας Κανικλίδης, που έμελλε τελικά νάχει την ίδια τραγική τύχη μαζί του. Όμως η νοσταλγία για τον τόπο του τον έφερε ξανά πίσω στην Κύπρο, στην Κυθρέα. Με τις λίγες οικονομίες που έφερε από την Αμερική αγόρασε δικό του κάρο και άρχισε να κάνει τονπραματευτή στην Κυθρέα και στα γύρω χωριά πουλώνοντας υφάσματα και άλλα είδη. Ο Ανδρέας ο Πραματευτής, έτσι τον ήξερε ο κόσμος της Κυθρέας και της ευρύτερης περιοχής, ήταν καλοσυνάτος, φιλικός με όλους και πολύ αγαπητός. Είχε και πολλούς Τ/Κ φίλους από τα γύρω χωριά και μιλούσε και την τουρκική γλώσσα, μιας και το επάγγελμα διευκόλυνε την εκμάθησή της.

Νυμφεύτηκε την Ευτυχία Ζόρπα και απέκτησαν 6 παιδιά. Τη Χρυσοστόμη, τον Χρίστο, την Καλλιθοδήνη, την Αθηνά και τους δίδυμους Γιώργο και Ελένη.

Τα τελευταία δέκα χρόνια τον είχαν προσλάβει στο εργατικό προσωπικό του Τμήματος Χωρομετρίας. Ήταν μια ευτυχισμένη πολυμελής οικογένεια και πρόλαβαν να παντρεύουν τα παιδιά τους, εκτός από τον Γιώργο που ήταν αρραβωνιασμένος και που κατά την εισβολή συνελήφθη αιχμάλωτος από τους Τούρκους και οδηγήθηκε στην Τουρκία και μετά από πολλά βασάνια αφέθηκε ελεύθερος τον Οκτώβριο του 1974.

Κατά τη δεύτερη προέλαση των Τούρκων στις 14 Αυγούστου το 1974, ο Ανδρέας δε θέλησε να εγκαταλείψει την κωμόπολή του και το σπίτι του. Ήθελε να μείνει στη μάνα – γη που τόσο αγάπησε. Πίστευε πως κανείς δεν θα του έκανε κακό μιας και μιλούσε και την τουρκική γλώσσα. Όμως αυτή η απόφαση του στοίχισε τελικά τη ζωή.

Στις 16 Αυγούστου, ενώ βρισκόταν στη βεράντα του σπιτιού της κόρης του Ελένης δίπλα από το δικό του, ένα τουρκικό στρατιωτικό όχημα περνούσε απ' εκεί και χωρίς καμιά αφορμή τον πυροβόλησαν εν ψυχρώ και έπεσε αιμόφυρτος κάτω. Ο θάνατος του ποιος ξέρει μετά από πόση ώρα επήλθε και πόσο υπέφερε! Μερικοί εγκλωβισμένοι γείτονες είπαν ότι είδαν την σκηνή από τις γρίλιες των παραθύρων τους αλλά δε μπορούσαν να βοηθήσουν. Το άψυχο σώμα του έμεινε εκεί μέχρι την άλλη μέρα. Την ίδια μέρα δολοφόνησαν και το φίλο και γείτονά του Νικόλα Κανικλίδη που στα τέλη αυτού του Μάη επίσης με τιμές κηδεύσαμε.

Την επόμενη μέρα ένας Τούρκος αξιωματικός με τους στρατιώτες του έδωσαν εντολή στους Ελληνοκύπριους εγκλωβισμένους να δάψουν τους δύο νεκρούς σ' ένα περιβόλι απέναντι. Η μοίρα έτσι το θέλησε, να πορευτούν μαζί στη ζωή και να βρεθούν και στον ίδιο τάφο για 35 χρόνια, μέχρι που έγινε η εκταφή τους πριν από 4 χρόνια. Ένα φρικτό έγκλημα των Τούρκων κατακτητών με δύματα δύο ηλικιωμένους, φιλήσυχους άνδρες της μυριάπαθης Κυθρέας!

Τώρα, μετά από 4 χρόνια συμπληρώθηκε η ταυτοποίηση των οστών του Ανδρέα Πανταζή με τη μέθοδο DNA. Για την εκταφή και την ανεύρεσή του, όπως και του Νικόλα Κανικλίδη, ευχαριστίες αρμόζουν στη θαρραλέα Τουρκοκύπρια δημοσιογράφο κυρία Sevgul Uludag που με άοκνες προσπάθειες κατάφερε να έρθουν στην επιφάνεια τα οστά των δύο συνδημοτών μας, καθώς επίσης και στη συντοπίτισσά μας Μαρία Γεωργιάδου που καθοδήγησε και έφερε τους συγγενείς σε επαφή μαζί της για να βρουν επιτέλους αναπαμό.

Έχουν συμπληρωθεί σχεδόν 39 χρόνια από το μαύρο εκείνο καλοκαίρι του 1974 κι ακόμα δάβουμε νεκρούς μακριά από τα αγαπημένα μας μέρη. Ο τόπος αυτός διψά για λευτεριά, για αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για ελεύθερη απόλαυση της ιδιωτικής περιουσίας αλλά και της κοινής πολιτιστικής και θρησκευτικής κληρονομιάς. Πόσο ακόμα θα περιμένουμε;

Όλοι αναμένουμε με αγωνία στα τέλη αυτού του χρόνου ή στις αρχές του επόμενου ν' αρχίσει μια νέα προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού και οι ευχές και οι παρακλήσεις μας προς τον Ύψιστο είναι αυτή η διαδικασία επιτέλους να καταλήξει σ' ένα αίσιο αποτέλεσμα. Δε τρέφουμε ψευδαισθήσεις για τις δυσκολίες, δεν παραγνωρίζουμε την επιμονή της Τουρκίας σε μια λύση που να εδράζεται